

Tél: fehéren-feketén

Mert hát ez itt a kérdés: fekete lesz vagy fehér? Ezt most még nehéz megjósolni.

Gyermekkoromban többnyire fehér volt. Általában november közepén, de volt, hogy október végén leesett a hó, és akkor volt egy jó két-három hónapos télünk. A szánkót szilánkosra amortizáltuk, ment a hóhányás (jól kiero-sódtnak), és az egy méteres hóban sem volt gond, hogy van-e téli gumi, mert a Trabi mindenholnan kijött. Az egyetemen jöttek a fekete idők. A szlovákiai sítáborokban egy-két kivétellel jórészt a kiálló sziklákon vagy a bokrokon fordultunk meg a lejtőn, és a 80-as években egy-más után öt-hat évben is fekete Karácsonyunk volt. „Hová lett a tél?” – kérdeztük.

Manapság egyik év ilyen, másik év olyan. Néhány kellemes, gyakorlatilag hőmentes tél (tél????) után vagy két éve a hókotró is kevés volt. Ismét megtanultunk gyalogolni, a mentő-

szolgálat nyári gumikon korcsolyázott végig a városban az életveszélyben levő beteggel, lumbágóink kiújult a hólapátolásban, az autópályákon pustolt a szél, úgyhogy teljes volt a „Szibéria-feeling”. Az idén mi várható – senki sem tudja. De a téli hangulat megszűnt, akár fehér, akár fekete lesz a december. Próbáljunk ehhez alkalmazkodni. Szünidei sítúrát csak 4000 méternél magasabb helyre tervezzünk

– ott biztosan lesz hó. A szánkók elővétele még várható. Bármilyen lesz: ne hagyjuk hogy a didergés, a téli depresszió úrrá legyen rajtunk. Mindenképp menjünk el egy hétre telelni: egy termálvizet fürdőhely, egy kis hegyi lak akkor is hangulatos meglepetés, amikor hónapok óta nincs. Kucorodjunk be a karosszékekbe párnákkal, gyűjtsük be a kandallót vagy cserépkályhát (jobb híján a konvektort...), tegyünk ünnepi üvegfestményt (matricát?) az ablakokra. Ja, és a biztonság kedvéért szerezzünk be néhány liter hópótló-sprayt, mert a karácsonyfa, kerti fenyőfa nem maradhat zölden.

Meg aztán, amint a nagy drámaíróktól tudjuk: „Sok műhó semmiért”.

*Dr. Szekanecz Zoltán
III. sz. Belklinikai
Reumatológiai Tanszék*

